

10/6/37.

Lieve moeder Gonne.

Gisteren uw brief gekregen, waar ik erg blij mee was. want onze correspondentie gaat niet zo vlot meer, hè? Het werk meer van 's ochtends 5 tot 's avonds 8 uur en dan ben je te mae om te baden, laat staan pennen. Maar het is een fijn werk, met een grote verantwoordelijkheid, wat je in Holland nooit zou fong hebt, of helemaal nooit.

Bertie schreef me eens, jullie thuis reggen ditwijfs, jullie huwelijk gaat voort niet goed. Waarom heb. Gonne? Miss. hee Coöter zegt altijd, nu jullie kunt het hier best balwerken, jullie kunt wel een goed huwelijk vormen. En iedereen vond in Holland Bertie altijd nog veel meer capaciteiten voor huwelijk hebben als ik. Ik toch een schattige dochter, die ik heb, en we konden toch altijd een goed met elkaar praten en doen. Ik had precies anders in Holland, thuis reiden we altijd, Bertie is al te lief en je denkt niet om te werken etc. en hier in Indië; maar niemand je kent van vroeger, thuis we helemaal je fouten niet, die je gesuggereerd waren, te hebben. Ik wil later geloof ik altijd onze kinderen wel met fouten en zegen. Vorige maand was ik met vrij, omdat ik daar weet 3 dagen vrij heb. 2 dagen was ik bij Miss. Coöter. heel fijn. Een morgen zijn we de ontginning in gegaan en heeft hij alles laten zien, ook wat ik plantte. Mondayavond naar huis en Monday morgen vroeg met de Geldorpers naar Sibaya, ben ik heb fruit gaan ophalen, die daar met de boot lag. Rien om alles te horen, over haar leven etc. Ik heb in Sibaya wat bleuen gekocht en 's avonds naar de film. O. ja, ik geloof, dat het voor de Indische wel niets geeft als Bertie aanbeiden, ik moet het doen met alle stukken, die ik daarvoor moet hebben, anders moeten we 2 weken wachten of is dit ook zoo als Ger. Kilaar? Dan zal ik wel goed zijn. Het trouwen is dus definitief bij de Coöter. Hij vindt het leuk en ik heb gevraagd of hij voor Bertie wil getuigen, wat hij wilde. Hij zei alleen, dat we met het op jullie vermaelidheid tot de 13de met huwen moesten wachten. Dat vond hij ook leuk om Bertie eerst mee te maken. Nu ik heb geen bezwaar. Ik vind het wel leuk om nu schoonouders eerst nog een beetje. En ook eenig als ik erbij ben, als jullie Nederlanders zijn. want mijn eerste land heeft ik nog steeds aan. Ik weet niet hoe erg

dat kon zijn! De ontginningsmaat er zoo fijn bij. Als jullie er bent
rullen de plantjes al ± 3 m hoog zijn. Aan de G.L. heb ik niet meer
geschreven, maar er komt met jllie bericht kwam. Ik had de brief wel
opgesteld. Er wordt hier weer wat met communisme gestrookt en
het volk lijdt ook erg van de malarie en het is een α helische taak
om de 6 dagen 3 x per day kinine te laten innemen, daar ze gewoon
niet komen als de korte weg, maar dan hebben ze nog de reacties.
Met verwondering las ik dat Neef James bij u was. Bedacht de neef
wordde 10 jaar in te hielen vlak bij mijn ouders en maakte er
nimmer een visite. Al die familie ruzie's zijn maar kinderweddijns
daarom vond ik het te onbelangrijk om het u ooit te vertellen.
De reden mijn alleen, ontevreden π in geld kwijt is. Toen ik naar
Indië ging ontving hij me in de gang etc. etc. Ik vind het dan ook
niet noodig om hem met ons huwelijk een kaart te sturen.
Hiet daen hoor! Ik weet niet in hoe verre, dat hij over mijn ouders
prakt, maar dat vind ik een rare man. Nota bene liet hij
via het krofshaan toeders O Ham Nabber naams in formieren, waerop
de heer Coites zoo boos is geworden, dat hij er niet ops wilde ant-
woorden en zo voort en zo voort. Dit zijn nu de klein riet-
heden der fam. Dickwag. Ik heb me er nooit mee bemoeid, maar
hij kan eerst met eens tegen mijn ouders te liefst zijn, voor dat ze
bij u komen. Nu: ma de Gonne, laten me maar niet
aan al die dingen denken. ik hoop erg dat Daan
m'n monde bij goed doet. Krijg ik gauw eens zelf een brief
van hem als hij er is? Het wensch ik ook het goet. James
komt er nog wel.

voor allen het beste van den schoonzoon en braver

beey

P.S. Meer. Gelukkig helder zijn heen naar Holland op. dat daer
Berthe en ik ook eens. 't Was zoo duidelijk als in de stad
dei Meromus.

is bekend de 10^e zijn Neef Coites en ik in S'bagu aan de
trein om jllie af te laten. We ontbijten met allen
in S'bagu, dus niet in de trein en rijden dan door naar
Nederland $\pm 2\frac{1}{2}$ uur rijden.

Op 27 maart 2007 kreeg zoon Adriaan Daniel op de 92ste jaardag van Albert (roepnaam: Ab) Dirkzwager te 's Heer Hendrikskinderende een brief in handen, die Ab vanuit Nederlands-Indië op 10 juni 1937 aan zijn toekomstige schoonmoeder Gonne van der Have-Lucieer in Zeeland schreef, die toen 44 jaar was.

De brief schets de sfeer van het aanstaande huwelijk:

1. Ab was in afwachting van zijn bruid Bertie van der Have(toentertijd 20 jaar oud) die door haar ouders naar Nederlands-Indië gebracht zou worden.
2. In deze brief van 10 juni wordt al de trouwdatum van 13 september gesuggereerd.
3. Veel fiducia had de van der Have ouders niet in dit engagement
4. Ook de ouders Dirkzwager hadden hun bedenkingen tegen het huwelijk omdat ze kennelijk Ab een Taugenichts vonden voor de liefelijke belichaamde onschuld van Bertie.
5. Ab fulmineert in deze brief tegen, de latere alom geprezen, neef mr Adrianus (Janus) Dirkzwager, die op eigen initiatief op visite komt in Kapelle.
6. de ouders van Ab waren hun geld kwijtgeraakt en de indruk wordt in de brief opgeroepen dat de ouders sociaal gedéclasséerd zijn, wat een handicap voor de toekomstige bruidengom is.

Ondanks de boze feeën aan het begin van hun huwelijk, zullen Bertie en Ab op 13 september a.s. 70 jaar getrouwd zijn, Deo Volente